

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	17XECdo/14/2016
Identifikačné číslo spisu:	2309200122
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2309200122.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom: Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom: Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., proti povinnému: G. K., nar. XX. X. XXXX, bytom H. č. XXXX, o vymożenie uloženej povinnosti 808,50 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 16Er/3/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 6CoE/241/2013-54 zo dňa 23. januára 2014 takto

rozhodol:

Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie oprávneného o d m i e t a .

Povinný m á voči oprávnenému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta, ako súd prvej inštancie, uznesením č. k. 16Er/3/2009-21 zo dňa 29. októbra 2012 zastavil exekúciu vedenú voči povinnému na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. v Bratislave č.k. SR 09327/08 zo dňa 26. septembra 2008, a to podľa § 52 ods. 1- 4, § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01. januára 2008), príslušnými ustanoveniami smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a ustanoveniami § 57 ods. 2, § 200 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Prvoinštančný súd preskúmal zmluvu o úvere uzavretú medzi oprávneným a povinným vrátane rozhodcovskej doložky a dospel k záveru, že rozhodcovská doložka nenapĺňa záujem na ochrane spotrebiteľa. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mal len možnosť zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým úverovým podmienkam. Tieto skutočnosti podľa názoru súdu prvej inštancie znamenajú neprijateľnosť rozhodcovskej doložky. Exekúciu súd zastavil podľa § 57 ods. 2 Exekučného

poriadku, nakoľko dojednanie rozhodcovskej doložky bolo v rozpore ustanoveniami slovenského právneho poriadku a právneho poriadku Európskeho spoločenstva.

2. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 6CoE/241/2013-54 zo dňa 23. januára 2014 uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil. Zároveň zamietol návrhy oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/, c/ O. s. p.. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu a uviedol, že v preskúmanom prípade rozsudok rozhodcovského súdu ako exekučný titul zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd prvého stupňa správne zastavil exekúciu. Návrh na prerušenie odvolacieho konania a predloženie prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie zamietol s odôvodnením, že z judikatúry Súdneho dvora EÚ je zrejmé, že aj vo fáze výkonu rozhodnutia je prípustné posudzovať nekalosť podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Ak súd dospeje k záveru o nekalosti takejto podmienky, je povinný vyvodiť z tohto posúdenia všetky relevantné dôsledky, ktoré vyplývajú z vnútroštátneho práva. Následkom je zamietnutie žiadosti o vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku alebo zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, ktorý spočíva v tom, že pohľadávku veriteľa voči spotrebiteľovi nie je možné v exekučnom konaní vymôcť. Vnútroštátny súd môže svojím rozhodnutím zabrániť vymožitelnosti pohľadávky veriteľa voči spotrebiteľovi. Uvedené nie je v rozpore s článkom 17 Charty základných práv EÚ o ochrane vlastníckeho práva a ani v rozpore s článkom 47 Charty o práve na spravodlivý proces. Takéto posúdenie bol spôsobilý uskutočniť odvolací súd na základe konštantnej judikatúry Súdneho dvora EÚ bez potreby predložiť prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru EÚ. Posúdenie a zhodnotenie neexistencie potreby zahájiť prejudiciálne konanie je plne v súlade s doktrínou *acte éclairé*, ktoré stanovujú výnimky z povinnosti predkladania predbežných otázok Súdnemu dvoru EÚ. Na základe uvedeného odvolací súd nepovažoval za potrebné exekučné konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o predbežnej otázke výkladu únieového práva.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dovolanie argumentujúc tým, že:

a/ súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. a/ O. s. p.),

b/ v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. d/ O. s. p.),

c/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. e/ O. s. p.),

d/ vo veci konajúce súdy svojím postupom odňali oprávnenému možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.),

e/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

4. Na základe tvrdení uvedených v dovolaní oprávnený dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súčasne navrhol dovolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. prerušiť a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v predmetnom podaní. Dovolateľ si zároveň uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

5. Povinná, ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávneného nevyjadrili.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného smeruje proti

rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný, preto dovolanie treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Na odôvodnenie svojho záveru najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/349/2012, sp. zn. 3Cdo/409/2012, sp. zn. 6Cdo/299/2012, sp. zn. 4Oboer/169/2013, sp. zn. 4Oboer/127/2013, 4OboE/21/2013, sp. zn. 4Oboer/48/2013, 4OboE/30/2014, sp. zn. 4Oboer/175/2013, 4OboE/41/2013, sp. zn. 4Oboer/191/2013, 4OboE/49/2013, sp. zn. 4Oboer/258/2013, 4OboE/77/2013, sp. zn. 4Oboer/335/2013, sp. zn. 4OboE/121/2013, sp. zn. 4Oboer/194/2014, 4OboE/112/2014, ECdo 148/2013, 4Cdo/56/2013, 5ECdo/210/2013, 7ECdo/266/2014, 8ECdo/205/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, a to tak vo vzťahu k zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu jeho dovolania. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

10. Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.